

ЧОВЕК ОД МРАМОРА

После краља Петра Карађорђевића Ујединитеља, регента Александра Карађорђевића, мајора (тада већ пуковника) Драгутина Гавриловића, и Боре Милутиновића, фудбалског тренера, генерал Јован Чековић је тек пети Србин у нашој скоријој повести коме је за живота подигнут споменик! Догодило се то на десетој, јубиларној прослави Видовдана у његовим Коштунићима, а споменик је откривен неочекивано, и на огромно изненађење човека коме је намењен.

На помало непристојно питање чиме је заслужио толику почаст, главни јунак ове приче је после краћег премишљања саже-то одговорио:

– Немам појма.

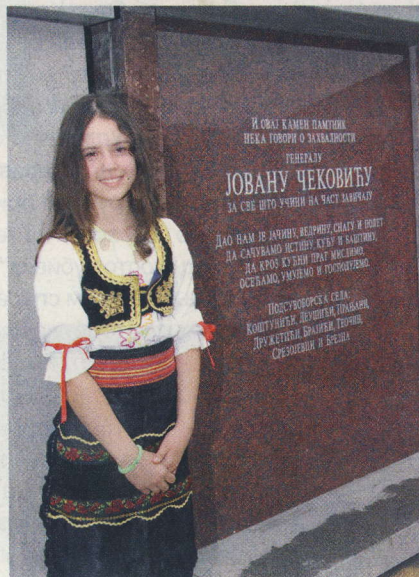
Мада, пре ће бити да је реч о скромности... као што је и сам споменик скроман. Јер, разлози су уклесани у мермер, како би нас сећање надживело. Тамо лепо пише:

„И овај камен памтник нека говори о захвалности генералу Јовану Чековићу за све што је учинио завичају.

Дао нам је јачину, ведрину, снагу и полет
Да сачувамо истину, кућу и баштину,

*Јован Чековић
(други здесна) са
члановима КУД-а*

*Споменик који је
генералу подигнут
за живота*

Да кроз кућни праг мислимо, Осећамо, умујемо и господујемо.“ Испод је ктиторски запис, где је наведено осам подсуворборских села, оних испод Равне горе. Уписани су, редом: Коштунићи, Леушићи, Прањани, Дружетићи, Брајићи, Теочин, Срезеојевци и Брезна.

Споменик је једноставан и стамен, али какав год да је, велика је почаст. Посебно ако је стигла од тих честитих брђана, које су живот и мука научили да непогрешиво процењују људе. Њихова захвалност се тешко стиче, али је зато искрена и вечна.

Коштунићи су до сада изнедрили на стотине високошколаца, неколико доктора наука и исто толико успешних привредника, двојицу генерала, нађе се средњошколских и универзитетских професора, па чак и један академик... Међу њима је и Јован Чековић, по чину генерал, по струци инжењер и економиста, по професији је привредник, а по души заљубљеник у овај кутак Србије. Захваљујући њему, и то тако што је управо ту покренуо пројекат руралног препорода Србије, Коштунићи су постали једно од малобројних села која имају будућност и нуде опстанак.

По устројеном обичају, за Видовдан је у Коштунићима отворен један нови објекат. Док смо проверавали асортиман новог објекта, Љубиша Јовановић из Горњег Милановца, нехотице је дао одговор и на непостављено питање.

– Где би нам био крај кад би свако село имало по једног Јована – рекао је замишљено. – Ако је ико у овом крају заиста заслужио споменик, онда је то Чековић!

М. Лазић

Снимио: **С. Савовић**